

eller at give dem en saadan Form, at det lige overfor Landstinget ikke fik Karakteren af, at man fra Folkethingets Side hævdede enhver Uvæsentlighed i Formen, men derimod, at, hvad der er Folkethinget Hovedsagen, det Væsentlige, er Indholdet. Det er derfor, at Folkethinget, altsaa af Hensyn til det andet Thing, nu i Aar har gjort det Samme, som Thinget i Fjor gjorde med Hensyn til to af de konstitutionelle Spørgsmaal — jeg taler ikke om Theatret, som jeg mener blev opgivet af Thinget i Fjor — nemlig at hævde det virkelige Indhold, men give det en saadan Form, som er Udtryk for den Grundsetning, der af os betragtes som en Følge af vor Forfatning, nemlig Onsket om at komme overens med det andet Thing. For Dvrigt skal jeg ikke nærmere komme ind paa disse Punkters Indhold — det har været Gjenstand for Diskussion her, saavel da Lovforslaget om Kronborg Amtstue laa for, som da Forslaget om Stiftsmidlerne forelaa her, og deres væsentlige Indhold kan atter blive Gjenstand for Dmtale, naar disse Spørgsmaal paany komme under Forhandling. Jeg har her kun maattet forvare os mod en Misforstaaelse, der kunde eller efter al Sandsynlighed vilde følge af de i det nævnte Mindretals Udtalelse brugte Ord, dersom de ikke bleve gjorte til Gjenstand for nærmere Forklaring. Dernæst findes der i den samme Udtalelse af de to Mindretals Medlemmer i Slutningen af tredje Stykke Følgende: „Hertil kommer endnu, at en væsentlig Del af Udvalgets Forhandlinger ved en Fremgangsmaade, der ikke hidtil har været Praxis, ere blevne forberedte udenfor Udvalget“. Med Hensyn til denne Bemærkning, som falder sammen med en Del Udtalelser, der hidtil have været sete i Pressen, i forskjellige Blade rundt omkring i Landet, fremsatte med større eller mindre Sikkerhed, men ogsaa med større eller mindre god Tro, maa man antage, at Underhandlinger ere førte i Krogene og paa Krapperne, og at der er underhandlet om alt Muligt. Jeg skal her tillade mig at give en kort Beretning om, hvilke Underhandlinger der har fundet Sted, samt i hvilket Niemed og med hvilket Mandat disse Underhandlinger ere førte. Jeg taler selvfølgelig kun om, hvad der vedrører Tiden efter den 8de November. Hvad der vedrører Tiden før den 8de November, tilbageholder jeg ikke her, fordi jeg ikke vil bringe det frem — det vilde tværtimod være mig en stor Fornøielse at gjøre det, — men jeg har ingen Bemyndigelse eller Berettigelse dertil som Ordfører for denne Lov, da det ikke staar i Forbindelse hermed. Efter den 8de November er der kun blevet ført saadanne Underhandlinger to Gange. Den første Gang bleve disse Underhandlinger paabegyndte, saa vidt jeg husker en fjorten Dages Tid efter den 8de November, altsaa henimod Slutningen af November, og de bleve fortsatte til de første Dage i December. Jeg er i Stand til at dokumentere dette

ved Data, forsaavidt som jeg har noteret mig, at det Svar, som endelig blev givet de Delegerede fra denne Side, nemlig fra den Side, som jeg repræsenterer, blev meddelt os den 10de December, efterat Underhandlingerne ikke havde været førte i nogle Dage. Underhandlingerne have altsaa været førte fra de sidste Dage i November til de første Dage i December, og de bleve førte med de 4 konstitutionelle Punkter som Gjenstand, fordi man fra begge Sider var enig om, at det var ønskeligt, at Finansloven i Aar tilfredsstillede begge Things Fordringer med Hensyn til disse Punkter, og fordi der den Gang fra begge Sider syntes at være en bestemt Bestræbelse for og et bestemt Onske om, at give Finansloven en saadan Skikkelse, at begge Thing kunde erklære sig tilfredse med Hensyn til disse konstitutionelle Punkter, saa at man kunde undgaa en unødvendig Strid derom. Disse Underhandlinger ere ikke førte i Udvalget, det vil sige, det er ikke Udvalget, der har delegeret sine Medlemmer til disse Underhandlinger, men Underhandlingerne ere førte imellem Partierne ved to af Udvalgets Medlemmer af hvert Parti med begge Partiers Bemyndigelse og fulde Samtykke og med fuld Redegjørelse for Partierne før og efter Underhandlingerne af, hvorom og hvorlange og med hvilket Resultat der er blevet underhandlet. Det vil derfor ikke være af nogensomhelst Interesse her i Thinget, naar jeg meddeler, at disse Underhandlinger til Slutning ikke førte til noget Resultat, idet det blev meddelt Flertallets Repræsentanter, at man fra den anden Side ikke for Tiden saae sig i Stand til at give et bestemt Svar. Jeg skal ikke komme nærmere ind paa Motiveringerne heraf. Naar altsaa de konstitutionelle Punkter senere have været fremsatte i dette Finanslovsforslag i en Skikkelse, som efter vor Formening røber en Smødekommens overfor Landstinget, samtidig med, at den bærer Præget af en bestemt Villie fra Folkethingets Side til at hævde den Realitet, for hvis Skyld de vedkommende Spørgsmaal fra først af have været fremsatte, da er dette ikke som Overenskomstforslag i den Forstand, at de skulde være forpligtende for os eller Resultatet af en gjenfaldig indgaaet Forpligtelse, men det er som Forslag, der ere fremsatte af Flertallet for at vise dets Smødekommens i den uvæsentlige Form, naar man blot kan hævde den væsentlige Realitet. Forslaget om Kronborg Amtstue og Forslaget om Stiftsmidler ere Forslag, som Flertallet har fremsat af fri Villie, ganske sikkert veiledet af Utringer, som ere fremkomne under Underhandlingerne, men ikke som Følge af nogen Overenskomst, thi en saadan Overenskomst er ikke sluttet, og naar altsaa disse Forslag ere blevne fremsatte, da er det — jeg gjentager det — et Bevis for, at Flertallet, samtidig med at det er saft bestemt paa at hævde Thingets Ret og Interesser i reelle Spørgsmaal, dog i Former, som Thinget aldrig